

stem. Vi har dog fået indhegnet ordningen, så vi i optimistiske øjeblikke håber, at denne ordning ikke vil ødelægge muligheden for at opnå lovens formål: Mere vedvarende energi – og her konkret vindmøller. Og vi er også glade for, at de krav, der skal rejses, skal rejses, før møllerne bliver sat op, fordi det på den måde er muligt at lave rimelige forretningsplaner.

Det er fortsat uforståeligt, at regeringen og Dansk Folkeparti har insisteret på, at man ved siden aftalen med S, SF og Det Radikale Venstre vil ophæve kulstopet. Det er to eksempler på, at regeringen ikke ved, hvad den vil. Senest har endnu et eksempel føjet sig til, nemlig den tilførsel af midler med årets finanslovaftale til Bjørn Lomborgs institut. Det er helt barokt, at regeringen giver Lomborg flere midler end den Klimakommission, man har nedsat, al den stund manden jo ikke mener, at opgaven er værd at prioritere.

Det betyder altså, at billedet af regeringens klimaindsats bliver uklart og mudret, også ud til verden, hvor man jo udmærket kender Bjørn Lomborgs synspunkter, og måske nok synes, det er mærkeligt, at de, der ønsker en international aftale, nu har besluttet sig for at bruge flere penge på hans projekter end på deres egen Klimakommission.

Det Radikale Venstres klimapolitik står derimod klart aftegnet som en havvindmølle på en blæsende solskinsdag. Vi vil store forpligtende reduktioner af CO₂, og det er også vores tilgang til de forhandlinger om infrastruktur og trafik, som vi skal have i den kommende tid. Vi vil udbygge den vedvarende energi og finansiere forskning og innovation i ny teknologi og i nye måder at bruge den eksisterende teknologi på. Vi vil holde en klar dansk profil i EU, så EU viser vejen mod en global forpligtende aftale.

Vi støtter i sagens natur det her lovforslag, og vi håber, at regeringen vil vise en klar klimaprofil, for det vil tegne godt for det fortsatte arbejde i forligskredsen med et klart mål: Et klimaklogt Danmark, der er et forbillede for en verden, som forhåbentlig til næste år i København kan være med til at sætte internationale mål, præcis som vi med den her lov sætter nationale mål.

Kl. 13:09

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er en enkelt kort bemærkning, så ordføreren bedes blive stående. Værsgo til hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 13:09

Morten Messerschmidt (DF):

Tak for det. Jeg hæftede mig ved de ord, som ordføreren knyttede til den lille merbevilling til hr. Bjørn Lomborg, og ordføreren var bekymret for, hvordan udlandet ville se på det. Der vil jeg bare gerne spørge, om ikke hr. Morten Østergaard er bekendt med, at faktisk alle steder i udlandet bliver Bjørn Lomborg betragtet som en stor autoritet. Det eneste sted, han ikke bliver betragtet sådan, er i Danmark. Time Magazine har udnævnt ham til at være en af de 100 mest indflydelsesrige forskere i verden. Foreign Policy har udnævnt ham til at være blandt de 100 mest intellektuelle i verden, og The Guardian, som vel nærmest er den avis, der i England ligger tættest på hr. Morten Østergaards synspunkter, har erklæret, at han er blandt de 50 folk i verden, der vil være i stand til at redde kloden. Hvad der så end ligger i det.

Er det ikke lidt mærkeligt for hr. Morten Østergaard nu at påstå, at udlandet skulle være sådan meget kritisk over for Bjørn Lomborg? I virkeligheden er det sådan set kun her i Danmark, vi kan se et problem i, at vi får at vide, hvad det koster at redde kloden.

Kl. 13:10

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo at svare.

Kl. 13:10

Morten Østergaard (RV):

Jamen altså i modsætning til Dansk Folkeparti er det jo ikke sådan, at Det Radikale Venstre har en politik i forhold til konkrete forskere. Vi ønsker jo, at der skal være armslængde i forskningsbevillinger, og vi ønsker frie forskningsmidler. Vi ved godt, at Dansk Folkeparti møder op til finanslovforhandlingerne med ønsker om konkrete projekter hos konkrete forskere, som man ønsker at finansiere, og der har vi jo så en meningsforskel.

Men i det her tilfælde er det synspunkt, vi har, blot, at når man nu inviterer hele verden til klimakonference for at sætte nogle mål, synes der bare at være lidt signalforvirring i, at man vælger at opprioritere bevillingen til en mand, som i konkret forbindelse med de her ting har prioriteret det langt nede på listen over alvorlige udfordringer for den her verden og har gjort det til sin sag ligesom at fremme det synspunkt. Når man så ser på bevillingen til den klimakommission, man har nedsat, blegner det ved siden af. Det er bare det, vi siger.